

Олена ГІНДА

доктор філологічних наук, професор Кафедри української фольклористики імені академіка Філарета Колесси, Львівський національний університет імені Івана Франка. м. Львів. Україна

"МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНІСТЬ" VS "КОМПЛЕКСНІСТЬ" ФОЛЬКЛОРИСТИЧНИХ СТУДІЙ (ДО ПИТАННЯ СЕМАНТИКИ АНАЛІТИЧНИХ ПАРАДИГМ)

Комплексний підхід до вивчення фольклору – один із найбільш продуктивних у фольклористиці – було закладено у працях класиків української науки про фольклор ще у ХІХ ст. У наступному столітті зазначений аналітичний ракурс виявляє себе чи не найбільш прийнятним і продуктивним для дослідження синкретичної природи фольклору, що різновекторно проілюстрували фольклористичні студії тієї доби. На межі ХХ і ХХІ століття фольклористика зберігає зазначений методологічний вектор як пріоритетний, часто акцентуючи його альтернативність моністичним підходам. У такій тенденції вбачаємо постулювання ідеї української фольклористики про єдність / взаємодію фольклориста-дослідника і фольклориста-збирача як запоруку об'єктивності та ґрунтовності аналітичного дискурсу.

Поміж тим, у сучасній фольклористичній науці сформувалася парадигма термінів на позначення нових (інших?) аналітичних підходів: інтердисциплінарний, міждисциплінарний, полі(мульти)дисциплінарний та ін., які сьогодні уживають у фольклористичних студіях і як синонімічні, і як різносемантичні. Тож актуальними у цьому контексті є дослідження, у яких зусилля фольклористів спрямовані на аналіз цієї дискусійної “термінологічної ситуації”. У руслі зазначеної тенденції спрямований і наш теоретико-аналітичний огляд, яким продовжимо дослідження цієї проблематики.